

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117203176
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5117203176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Ing. P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. - P., K. P. XXX/X, právne zastúpený: Advokátska kancelária M Kojtalová, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, Žilina, IČO: 47 258 608, proti žalovaným: v rade 1/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., E. XXXX/XX, v rade 2/ Ing. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., C. XXXX/XX, v rade 3/ MIKOMIX spol. s r.o., so sídlom Družinská 897, Rosina, IČO: 36 414 930, v rade 4/ AUTO-PARTNER SK s.r.o., so sídlom Záhradnícka 4845/93, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 428 023, žalovaní v rade 1/ a 4/ právne zastúpení: Mgr. René Nguyen, advokát, so sídlom G., C. XXX/X, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 22. septembra 2021 č.k. 8C/8/2017-369, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaným v rade 1/, 2/, 3/ a 4/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu na určenie vlastníckeho práva, ktorou sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P. zapísaných na LV č. XXXX, pozemok C-KN parc. č. 593/31 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 1 357 m² a na LV č. XXXX, pozemok C-KN parc. č. 611/21 - ostatné plochy o výmere 799 m² (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešným žalovaným 1/, 2/ a 4/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovanému v rade 3/ nárok na náhradu trov konania nepriznal vzhľadom k tomu, že žiadne trovy si neuplatnil.

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 03.10.2016 žalobca ako predávajúci a žalovaný v rade 1/ ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, pričom ako účastníkmi tejto zmluvy boli označení aj žalovaný v rade 3/ a 4/. Predmetom kúpnej zmluvy bol predaj pozemku - C-KN parc. č. 593/31 zapísanej na LV XXXX k. ú. P. a pozemku C-KN parc. č. 611/21 zapísanej na LV č. XXXX k. ú. P.. Žalobca ako predávajúci predal svoj spoluvlastnícky podiel k týmto nehnuteľnostiam za kúpnu cenu 1,- Euro. V článku VI. Zmluva upravovala zriadenie vecného bremena in rem spočívajúceho práve vstupu a prechodu a prejazdu aj motorovým vozidlom najmä cez pozemky v zmluve označené, evidované na LV č. XXXX k. ú. P.. Povinným z vecného bremena bol predávajúci, ktorý je výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností. Článok VII. obsahoval rozvázovacia podmienku, v zmysle ktorej účinnosť zmluvy bola podmienená a zaniká, ak účastník 1/ - žalovaný v rade 3/ v lehote 1 mesiaca od podpísania tejto zmluvy uhradí celkové zostatky lízingov v jednotlivých lízingových spoločnostiach za špecifikované vozidlá. Ak zostávajúce lízingy účastník 1/ neuhradí, účinky zmluvy ostanú zachované. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný v rade 3/ označený v

zmluve ako účastník 1/ neuhradil v lehote 1 mesiaca od podpisu kúpnej zmluvy zostatky lízingov k motorovým vozidlám špecifikovaným v zmluve. Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam s odkladacou podmienkou zo dňa 05.10.2016 mal preukázané, že žalovaní v rade 3/ a 4/ uzavreli predmetnú zmluvu, v zmysle ktorej záložca - žalovaný v rade 3/ a žalovaný v rade 4/ ako záložný veriteľ s odkazom na kúpnu zmluvu zo dňa 03.10.2016 sa dohodli, že ak žalovaný v rade 3/ neuhradí najneskôr do 03.11.2016 zostatok lízingov na motorové vozidlá, uhradí žalovaný v rade 4/ zostatky lízingov a vzniknú mu tak pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý sa dlžník zaväzuje vrátiť do 3 mesiacov od uhradenia záložným veriteľom. Celková výška zostatkov lízingov súvisiacich s motorovými vozidlami budú vyplatené záložným veriteľom najviac vo výške 150.000,- Eur. V článku II. je vedená úprava zriadenia záložného práva v prospech veriteľa k nehnuteľnostiam v k. ú. E. evidované na LV č. XXXX a LV č. XXXX. Z aktuálneho LV č. XXXX k. ú. P. mal preukázané, že žalovaná parcela C-KN č. 611/21 je vo výlučnom vlastníctve žalovaného v rade 2/ titulom kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 27.01.2017. Zo znaleckého posudku č. 38/2020 vypracovaného znalkyňou PhDr. PaedDr. Erikou Strakovou mal preukázané, že podpis žalovaného v rade 1/ na kúpnej zmluve zo dňa 03.10.2016 je pravým podpisom žalovaného v rade 1/. Na pojednávaní vypočul žalovaného v rade 1/ a konateľa žalovaného v rade 3/. Žalovaný v rade 1/, ktorý je zároveň aj konateľom žalovaného v rade 4/, uviedol, že sa dozvedel o možnostiach obchodovania so žalovaným v rade 3/, ktorý mu ponúkol asi 50 aut za sumu 300.000,- Eur. Keďže ponuka za uvedenú sumu sa mu zdala nedostatočná, požadoval od konateľa v rade 3/ ešte nejaký pozemok. Keď mu ponúkal okrem iných aj pozemok žalobcu, uvedené nechápal, myslel si, že tento pozemok na žalobcu napísal pán C.. Zdôraznil, že so žalobcom mal v úmysle uzatvoriť kúpnu zmluvu a so žalovaným v rade 3/ záložnú zmluvu, pričom bol to práve žalobca, ktorý si presadil v predmetnej zmluve rozvázovaciú podmienku.

3. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobca nepreukázal okolnosti, na základe ktorých podľa jeho tvrdenia uzavretá kúpna zmluva z 03.10.2016 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vôle pri uzatvorení právneho úkonu na strane žalobcu ako aj, že by sa malo jednať o simulovaný právny úkon - uzavretia záložnej zmluvy. Podľa vyjadrenia žalobcu na pojednávaní, v deň uzatvárania kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena dňa 03.10.2016 boli na notárskom úrade od 14:15 do 15:30 hod., kedy sa mal obsah zmluvy vypracovávať. Podľa výpovede žalobcu, tento kúpnu zmluvu podpísal na žiadosť žalovaného v rade 3/ a po jeho ubezpečení o spätnom prevode vlastníckeho práva. Práve na základe uvedených skutočností bolo možné vyvodiť, že žalobca vedel, že sa jedná o kúpnu zmluvu a bez ďalšieho nepreukázal, že žalovaný v rade 1/ mal a mohol mať vedomosť o tom, že išlo o simulovanú zmluvu s cieľom uzatvoriť záložnú zmluvu. Ak mal žalobca pochybnosti o znení a obsahu zmluvy, nič mu nebránilo v daný deň zmluvu nepodpisovať. Sám uviedol, že žalovaného v rade 1/ nepoznal a nikdy s ním nekomunikoval. Žalobca neuviedol príčinu, ktorá ho viedla k uzavretiu kúpnej zmluvy za podmienok v nej uvedených a bez ďalšieho iba tvrdil, že kúpnu zmluvu podpísal v snahe vyhovieť žalovanému v rade 3/, i keď ju v pláne nemal uzavrieť. Kúpna zmluva je právny úkon, ktorého obsah a následky jeho uzavretia sú známe laickej verejnosti, nakoľko ide o jeden z najčastejších právnych úkonov. Tvrdenie žalobcu, že kúpnu zmluvu bez všetkého podpísal, pretože veril žalovanému v rade 3/ a právnenému zástupcovi žalovaného v rade 1/, ktorého reálne nepoznal, nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu a že skutočne došlo k simulovanému právnemu úkonu, o ktorom mala protistrana vedomosť. Žalovaný v rade 3/ vopred vedel, že k splneniu rozvázovacej podmienky pravdepodobne nedôjde a pravdepodobne žalobca mu bol nejakým spôsobom zaviazaný, keď za uvedených podmienok zvolil predaj pozemkov v prospech žalovaného v rade 1/ a veriteľa v rade 3/.

4. Ak by sa aj malo jednať o simulovaný právny úkon, malo dôjsť k uzavretiu simulovaného právneho úkonu, tento by nastal iba u jedného subjektu - žalobcu ako predávajúceho, čo neznamena, že sa jedná o zastretý právny úkon, ak iné subjekty - žalovaný v rade 1/ konal v dobrej viere, že uzatvára napríklad kúpnu zmluvu. Ak by sa aj tvrdenia žalobcu zakladali na pravde, išlo by o uzavretie kúpnej zmluvy s vnútornou výhradou (tzv. mentálna rezervácia). Kúpna zmluva z 03.10.2016, ak by sa jednalo aj o simulovaný právny úkon, neobsahovala náležitosti uzavretia záložnej zmluvy v zmysle § 151b Občianskeho zákonníka. Podstatnou náležitosťou každej záložnej zmluvy je určenie pohľadávky, ktorá sa záložným právom zabezpečuje. V prejednávanej veci z kúpnej zmluvy zo dňa 03.10.2016 vyplýva, že táto neobsahuje výšku (hodnotu) zabezpečenej pohľadávky ani najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Absentuje teda podstatná náležitosť záložnej zmluvy. Vo vzťahu žalovanému v rade 4/ žalobu zamietol z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie. V danom prípade sa jedná o žalobu na určenie vlastníckeho práva, pričom žalovanému v rade 4/ nesvedčí vlastnícke právo

k žalovaným nehnuteľnostiam. Žalovaný v rade 3/ v zmysle výpisu z Obchodného registra SR je v konkurze, ale z dôvodu, že predmetom sporu nebol majetok podliehajúci konkurzu, konal priamo so žalovaným v rade 3/.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, mali slúžiť ako záloh zabezpečujúci splnenie záväzku žalovaného v rade 3/ voči žalovanému v rade 4/ z dohody, ktorá je špecifikovaná v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam s odkladacou podmienkou z rovnakého dňa 03.10.2016. Samotné zmluvy boli pripravované žalovaným v rade 1/ a vo vzťahu k predkladanej zmluve sa plne spofahol na tvrdenia žalovaných v rade 1/ a 3/ a pod vplyvom týchto okolností došlo z jeho strany k podpisu zmluvy. Z výsluchu žalovaného v rade 3/ vyplynulo, že nikdy nebolo jeho úmyslom predáť nehnuteľnosti a k zmene došlo až pri podpise kúpnej zmluvy, ktorú mal za 5 minút zmeniť právny zástupca žalovaného v rade 1/. Nestotožňuje sa so závermi súdu prvej inštancie vyjadrené v bode 39. odôvodnenia rozsudku. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že vzťah a následne vôľa, ktorej prejavom malo byť zabezpečenie pohľadávky medzi žalovaným v rade 3/ a žalovaným v rade 4/, bol vzťah a transakcia, ktorá sa týkala výlučne týchto účastníkov a z logiky toho žalovaného v rade 1/. Z uvedeného je zřejmý nesúlady vôle a prejavu účastníkov posudzovaného právneho úkonu, ktorý zakladá absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy. Nestotožnil sa taktiež s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v bode 40., keď súd samotný úkon z jeho strany posudzoval bez súvislosti a spojitosti s ostatnými účastníkmi posudzovanej kúpnej zmluvy a bez posúdenia súvislosti s druhou zmluvou - Zmluvou o zriadení založeného práva k nehnuteľnostiam s odkladacou podmienkou z toho istého dňa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/144/2010, rozsudok NS SR sp.zn. 2M Cdo 2/2006 publikovaný v časopise Zo súdnej praxe pod č. 61/2009, a to pri posudzovaní úkonov urobených s vnútornou výhradou a simulovaného právneho úkonu v zmysle podmienok § 39 a § 37 Občianskeho zákonníka. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

6. Žalovaní v rade 1/ a 4/ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Ak žalobca tvrdí/tvrdil, že kúpnu zmluvu uzatvoril na žiadosť žalovaného v rade 3/ zabezpečiť jeho budúci záväzok voči žalovanému v rade 4/, uvedené tvrdenie si vo svojej podstate odporuje, nakoľko kúpnu zmluvou nemôže dôjsť k zabezpečeniu záväzkov, ak by vôľa žalobcu bola zabezpečiť záväzky žalovaného v rade 3/ voči žalovanému v rade 4/, podpísal by za tým účelom záložnú zmluvu alebo iný zabezpečovací právny úkon. Okrem tvrdení žalobcu a tvrdení žalovaného v rade 3/, ktorého dôveryhodnosť výpovede je sporná, žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovanému v rade 1/, resp. žalovanému v rade 4/ by išlo o zabezpečenie jeho záväzku. Súd prvej inštancie v bode 28. odôvodnenia správne rozlišoval medzi vôľou a prejavom vôle, ak by sa malo jednať o neplatný právny úkon, musela by existovať nezhoda medzi vôľou a jeho prejavom, a to len v prípadoch, kedy sa jedná o simulovaný prejav vôle, teda nevážny zo strany všetkých účastníkov právneho úkonu. Ak však absentujú tieto skutočnosti, jedná sa pri nezhode vôle a jej prejavu len o právny úkon urobený s vnútornou výhradou, ktorý netrpí neplatnosťou, nakoľko o tejto vnútornej výhrade nevedel a nemohol vedieť. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že aj podľa tvrdenia žalobcu bola uzavretá záložná zmluva zo dňa 03.10.2021 medzi žalovaným v rade 4/ ako záložným veriteľom a žalovaným v rade 3/ ako záložcom a záložným dlžníkom na pohľadávky, ktoré podľa tvrdenia žalobcu mali byť zabezpečené kúpnu zmluvou zo dňa 03.10.2016 a ktoré boli zabezpečené práve uvedenou záložnou zmluvou, preto neexistuje dôvod, aby vôľa žalovaného v rade 4/, resp. 1/ smerovala k zabezpečeniu týchto pohľadávok majetkom žalobcu. Uvedené predložené dôkazy potvrdzujú, že žalovaní v rade 1/, 4/, a 3/ rozlišovali medzi záložnou zmluvou a kúpnu zmluvou. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že mal dostatočný čas na preštudovanie zmlúv, rovnako uviedol, že vedel, že sa jedná o kúpnu zmluvu, aká je kúpna cena a že sa so zmluvou oboznámil, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania z 03.06.2020. Žalobca v rovnaký deň do zápisnice uviedol, že uvedené preštudovanie a podpis zmluvy trvalo minimálne hodinu od 14:15 do 15:30; pokiaľ žalobca mal pochybnosti o obsahu zmluvy, mal právo ju odmietnuť, pričom žiaden z účastníkov zmluvy ho nenútil pod hrozbou násillia alebo iného vyhrážania k podpisu uvedenej zmluvy. Tvrdenie žalobcu, že údajné záložné zmluvy boli prepracované právnym zástupcom žalovaného v rade 1/ a 4/ na kúpnu zmluvu na notárskom úrade, bolo preukázané ako nepravdivé, nakoľko právny zástupca žalovaného v rade 1/ a 4/ priniesol na notársky úrad už podpísané uvedené zmluvy žalovaným v rade 1/ a konateľom žalovaného v rade 4/ a táto skutočnosť bola preukázaná pravosťou podpisu na základe vykonaného znaleckého posudku. Na notárskom úrade dňa 03.10.2021 sa na doručených zmluvách nič nemenilo, jediné, čo sa stalo, že žalobca po hodine

doručenú dokumentáciu podpísal. Jednoznačne v konaní tvrdil, že so žalobcom chcel uzatvoriť kúpnu zmluvu a so žalovaným v rade 3/ záložnú zmluvu, k čomu skutočne aj došlo. Žalobcova argumentácia je založená na nesprávnych právnych výkladoch judikatúry Najvyššieho súdu SR a právnych noriem upravujúcich zastretý - simulovaný právny úkon. Z jeho výpovede počas pojednávania nevyplývalo, že by mal záujem zabezpečiť uvedené pohľadávky nehnuteľnosťami žalobcu, ale mal záujem uvedené nehnuteľnosti nadobudnúť. V prípade poukázania žalobcu na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/144/2010, jedná sa o špecifickú situáciu prepadného zálohu, ktorá sa na okolnosti prejednávanej veci nevzťahuje. Vo vzťahu k žalovanému v rade 3/ skutočne evidoval neuhradené pohľadávky v rámci súkromného záväzkového vzťahu, splatenie ktorých bolo riadne zabezpečené v zmysle záložnej zmluvy uzavretej medzi ním a žalovaným v rade 3/. Medzi ním a žalobcom existoval nezávislý záväzkový vzťah, a to kúpna zmluva s rozvázovacou podmienkou (nie odkladacou podmienkou). Nikdy neexistoval záväzkový vzťah ani dojednanie, v ktorom by bolo uvedené, že v prípade, ak by došlo k omeškaniu s platením pohľadávok evidovaných voči žalobcovi z jeho strany, nadobudol by v zmysle odkladacej podmienky predmetné nehnuteľnosti žalobcu, preto z tohto pohľadu sa ani len analogicky nemôže jednať o prepadný záloh. Žalobca prezentuje názor, že postačuje jeho vyjadrenie o jeho vôli, ktoré je podporené vyjadrením žalovaného v rade 3/, aby mohli daný právny úkon posudzovať ako zastretý. Správne súd prvej inštancie k týmto tvrdeniam uvádza, že nepostačuje tvrdenie žalobcu ohľadne jeho zamýšľanej vôle uzatvoriť záložnú zmluvu, ak tento úmysel nebol jemu (žalovanému v rade 1/) známy, z tohto dôvodu sa jednalo len o vnútornú výhradu žalobcu aj v zmysle záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27. mája 2010 č.k. 1Cdo 113/2008.

7. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaných v rade 1/ a 4/ uvádza, že žalovaní selektívne a účelovo používajú argumentáciu, ktorú považujú za priaznivú z ich pohľadu, opomínajú vyjadrenia k podstatným častiam odvolania voči rozsudku. Takáto argumentácia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný v rade 3/ bol jedinou osobou, ktorá rokovala so žalovanými v rade 1/ a 4/ a tiež ako jediný mal vedomosť o tom, že približne 2 dni pred podpisom zmluvy bolo dohodnuté, že ak sa bude za spoločný obchod ručiť nejakým spôsobom, tak to bude jedine formou záložných zmlúv. Táto skutočnosť bola takto dohodnutá a tak mala byť aj následne zrealizovaná. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaných v rade 1/ a 4/, že na notárskom úrade sa zdržali dlho, pretože mu bol poskytnutý čas na kontrolu predmetnej zmluvy. Počas tohto času zástupca žalovaných v rade 1/ a 4/ prepisoval pôvodnú záložnú zmluvu na kúpnu zmluvu. Zdôrazňuje, že nemal dostatočný priestor na preštudovanie zmluvy, že by jej obsah kontroloval a že by mal úmysel a vedomosť predať označené nehnuteľnosti za cenu stanovenú v zmluve. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

8. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby žalobcu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe tvrdených skutkových a právnych dôvodoch v žalobe o neplatnosti uzavretej kúpnej zmluvy z 03.10.2016 z dôvodu, že kúpna zmluva trpí absolútnou neplatnosťou na základe podmienok § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka alebo že by sa malo jednať o uzavretie simulovaného právneho úkonu, je správny.

10. Na zdôraznenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ako aj vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého vyplýva, že dňa 03.10.2016 bola medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovaným v rade 1/ ako kupujúcim uzavretá kúpna zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena, ktorej obsahové znenie a náležitosti sú podrobne uvedené v bode 30. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že jednoznačne sa jednalo o uzavretie kúpnej zmluvy na základe podmienok § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorej (zmluve) vecno-právne účinky nastali povolením vkladu vlastníckeho práva.

11. Z hľadiska procesného postavenia strán v spore, žalobca bol stranou v konaní, ktorý na základe skutkových tvrdení v podanej žalobe nemal len povinnosť skutočnosti ohľadom preukazovania nároku (z hľadiska hmotného práva) tvrdiť, ale tieto v konaní aj relevantným spôsobom preukázať. Z hľadiska vyhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie v bodoch 30. až 42. odôvodnenia rozsudku je potrebné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že žalobca na základe svojej dôkaznej iniciatívy nepreukázal svoje tvrdenia o nedostatku vážnosti vôle pri uzatváraní právneho úkonu - kúpnej zmluvy na jeho strane, tobôž nie na strane žalovaného v rade 1/ alebo prípadne, že by sa jednalo o uzavretie simulovaného právneho úkonu, vzhľadom na znenie článku VII. kúpnej zmluvy z 03.10.2016. Je zrejmé, že s uvádzaným (žalobcom) zabezpečením pohľadávky žalovaného v rade 4/ vo vzťahu k žalovanému v rade 3/ v zmysle znenia článku VII. kúpnej zmluvy - „...účastník 1/ - žalovaný v rade 3/ uhradí celkové zostatky lízingov v jednotlivých lízingových spoločnostiach...“ - medzi žalovaným v rade 4/ ako záložným veriteľom a žalovaným v rade 3/ ako záložcom bola uzatvorená osobitná Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam dňa 03.10.2016 s odkladacou podmienkou v prípade neuhradenia zostatku lízingov v zmluve uvádzanom časovom období. Taktiež z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že bolo preukázané tvrdenie žalovaného v rade 1/, že kúpnu zmluvu z 03.10.2016 podpisoval skôr, než ju podpísal samotný žalobca, ako vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku č. 38/2020 vypracovaného znalkyňou PhDr. PaedDr. Erikou Strakovou tak, ako je hodnotené súdom prvej inštancie v bode 37. odôvodnenia. Správne potom v tejto súvislosti súd prvej inštancie vyvodil, že tvrdenia žalobcu o tom, že v deň podpísania kúpnej zmluvy došlo k zmene záložnej zmluvy na kúpnu zmluvu na základe podnetu právneho zástupcu žalovaného v rade 1/ krátko pred jej uzavretím, nebolo v konaní preukázané. Správne súd prvej inštancie ďalej v tejto súvislosti v bode 39. vyhodnotil, že žalobca osobne prítomný pri uzatváraní tohto právneho úkonu - kúpnej zmluvy a jej podpisu mal sa možnosť s jej obsahom oboznámiť, bolo mu zrejmé, čo je jej predmetom (prevod jemu patriacich nehnuteľností) a za akých podmienok (t.j. za kúpnu cenu 1,- Euro). Pre právne posúdenie veci z hľadiska posudzovania vážnosti vôle alebo (ne)platnosti právneho úkonu z hľadiska jeho simulácie bolo nepodstatným, že žalobca konal tak na prianie žalovaného v rade 3/, ako správne súd prvej inštancie konšatoval pri posudzovaní okolností a podmienok uzatvárania kúpnej zmluvy ako právneho úkonu v bode 40. odôvodnenia rozsudku. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje vyslovené skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa plne stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Vychádzajúc z uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby na určenie vlastníckeho práva na základe vyhodnotenia, že žalobca v konaní na základe dôkaznej iniciatívy okolností a podmienky neplatnosti uzavretej kúpnej zmluvy z 03.10.2016 nepreukázal, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným v rade 1/ a 4/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)